

SPINET

Postbus 48, 6590 AA Gennepe
secretariaat-cssp@missie-geest.nl
www.missie-geest.nl
IBAN NL72RABO0116166444
BIC RABONL2U

SPIRITIJS NEDERLANDS TIJDSCHRIFT

Jaargang 72 nr. 2

Februari 2017

Een vreugdevol weerzien met Kenia

Inleiding

Het is twee en een half jaar geleden (juni 2014) dat ik met een zwaar gemoed Kenia verliet omdat ik de benoeming aanvaard had om overste te worden van het studiehuis Poullart des Places in Berg en Dal. Alles bij elkaar heb ik 23 jaar van mijn 29 jarig werkzame leven als missionaris in dat land doorgebracht. Ik ben van het land en de mensen gaan houden met hart en ziel. Het is dan ook niet verwonderlijk dat na verloop van tijd bij mij het plan rijpte om er nog eens op bezoek te gaan om mijn vroegere werkplek terug te zien en mijn confraters, collega's vrienden en bekenden te ontmoeten. Het weerzien met Kenia (27 dec. 2016 - 17 jan. 2017) heeft me goed gedaan en was een lange vreugdevolle herkenning van wat ik achtergelaten had. Ik voelde me meteen weer thuis alsof ik nooit weg was geweest. Ik logeerde in mijn "eigen" kamer. De handdoeken die ik gekregen had van mijn schoonzus gebruikte ik weer. Het spiritijnse kalendertje van 2014 hing nog in de kamer. De kok serveerde weer hetzelfde eten dat ik altijd zo apprecieerde. Mijn confraters gaven me een auto zodat ik me vrij kon bewegen in Nairobi. Het verkeer was alleen veel drukker geworden, maar het was nog even chaotisch als weleer. Iedereen die me kende, vroeg of ik weer terugkwam en voorgoed bleef. Maar mijn afscheid in 2014 was definitief. Mijn bezoek van drie weken is een feest van herkenning, ontmoeting en vriendschap geweest.

Politieke situatie

Begin augustus 2017 worden er verkiezingen gehouden voor het presidentschap, het parlement en de senaat. Daarom doet het politieke klimaat wat gespannen aan. Politieke partijen beginnen op volle toeren te draaien na een soort winterslaap. De krachtsverhoudingen in het politieke landschap beginnen zich duidelijk af te tekenen. President Uhuru Kenyatta en vice-president William Ruto hebben zich verenigd in de Jubilee partij, een nieuwe politieke groepering waarin 12 regeringsgezinde partijen zijn opgegaan. Deze moet het opnemen tegen de oppositiepartijen. De voornaamste zijn CORD (Coalition for Reform and Democracy) en Amani National Congress van Musalia Mudavadi. ODM (Orange Democratic Movement) van Raila Odinga, Wiper van Kalonzo Musyoka, en Ford

Kenya van Moses Wetangula maken deel uit van CORD. Mudavadi heeft het voorstel gedaan om alle oppositiepartijen te verenigen in NASA (National Super Alliance) om een kans te maken Jubilee te verslaan. Het is duidelijk dat dit niet een eenvoudige zaak is omdat elke voorman van een van de oppositiepartijen graag de aangewezen kandidaat wil zijn voor het presidentschap. Bij dit alles moet men duidelijk in het oog houden dat partijen in Kenia niet gebaseerd zijn op politieke ideologieën zoals in Nederland maar veeleer op stamverbanden. In Jubilee zijn de Kikuyu, de aanverwante Meru en de Kalenjin verenigd, terwijl in CORD de Luo, Kamba en Baluya samenwerken. Men voorspelt een harde strijd waarin de tribale gevoelens opgezweept worden tot het uiterste, terwijl de uitslag een nipte overwinning zal zijn van een van beide kampen. Wat weer tot gevolg kan hebben dat de overwinning niet erkend wordt vanwege beschuldigingen van corruptie en manipulatie bij het stemmen. Om dit bij voorbaat zoveel mogelijk te voorkomen is er een elektronisch identificatie systeem opgestart en moet er gestemd worden met computers. Daarnaast is er een handmatig backup systeem gemaakt in geval de computers het af laten weten. Maar de oppositie protesteert hier fel tegen.

Economische situatie

Wie na een langdurige afwezigheid weer terugkeert in het land, valt het meteen op dat de economie op volle toeren draait. Er wordt ontzettend veel gebouwd: nieuwe appartementen- en flatgebouwen, hotels, kantoren, winkels, pakhuizen en industriële hallen. Op veel plaatsen verrijzen nieuwe malls (winkelcentra). Ik ben in de nieuwste mall, de Hub, in Karen geweest. Ik heb in mijn hele leven nog nooit zo'n prachtige mall gezien met winkels, restaurants, supermarkt en lunapark, gesitueerd in een magnifieke tuin met vijvers en fontein. Als zo'n mall levensvatbaar is, dan kan dat er alleen maar op duiden dat de middenklasse die geld heeft voor dit soort zaken steeds groter wordt.

De regering kan ook bogen op de uitvoering van macroprojecten: de nieuwe spoorlijn van Mombasa naar Nairobi, die bijna klaar is; de nieuwe haven die aangelegd wordt in Lamu. De nieuwe ringwegen die het doorgaande verkeer uit de stad Nairobi moeten weren; verbreding van de weg van het vliegveld naar de binnenstad van Nairobi; op andere plaatsen in het land de aanleg van nieuwe wegen; een assemblagefabriek van de Volkswagen; 4 nieuwe grote ziekenhuizen waarnaar patiënten met complicaties verwezen kunnen worden. Op het programma staat nog: een spoorlijn van Mombasa naar Lamu en een van Lamu naar Zuid-Soudan en een van Lamu naar Ethiopië.

Nairobi is een dynamische en welvarende stad, waarvan de economische polsslag snel en hard klopt. De groei ervan is voor een groot deel niet gepland en wanordelijk. De sloppenwijken en de buurten waar de beter gesitueerden wonen liggen vaak naast elkaar en bestaan dankzij elkaar, maar zien er totaal anders uit. Sloppenwijken geven ons westerlingen een zeer onaangenaam en weerzinwekkend gevoel. Maar er is geen reden om er al te dramatisch over te doen. De sloppenwijk Kibera waar ik altijd op zondag de eucharistie vierde, heeft een verborgen maar krachtige economie die menig Keniaanse provinciested overtreft.

De Keniaanse spiritijnse provincie

De spiritijnse provincie bevindt zich nog in zijn formatieve fase. De eerste provinciaal was nog een Ier, maar nu is er de eerste Afrikaanse provinciaal John Mbinda. Ofschoon de provincie niet rijk is en zich maar net financieel staande kan houden, is de situatie toch niet uitzichtloos. Er is een goede basis gelegd voor financiële zelfstandigheid door het geld dat zij

erfde van het district Kenia en bankleningen te investeren in villa's die verhuurd worden aan expatriates. Met de huur kunnen de bankleningen afgelost worden, maar is er niet veel financiële ruimte om het aantal studenten te vergroten. Op het ogenblik neemt men zo ongeveer 10 studenten aan per jaar voor het postulaat. Meer zit er niet in.

Statistisch gezien staat de provincie er als volgt voor. Er zijn 8 postulanten in het nieuwe postulaat dat in Kilimambogo gevestigd is. Het staat onder leiding van Mike MacMahon. De provincie heeft 20 filosofen die hun opleiding volgen in Njiro (Arusha) in Tanzania, terwijl in het noviciaat in Lushoto in Tanzania 4 novicen zitten. In het theologicum dat gevestigd is in Langata (Nairobi) verblijven 7 theologanten die hun studies volgen aan Tangaza University College, terwijl 7 theologiestudenten op pastorale stage zijn. De provincie heeft 59 priesters die werkzaam zijn behalve in Kenia in verschillende landen van Afrika, Latijns Amerika, Europa en Azië. Zij heeft een nieuwe parochie, Garsen, aangenomen aan de kust in het diocees Malindi.

Het omgaan met geld is zoals in veel Afrikaanse provincies een groot probleem. Laat ik maar een voorbeeld geven. Ik heb een aantal dagen doorgebracht in Mombasa in St. Brendan's Resthouse dat aan het strand van de Indische Oceaan ligt. De pater die verantwoordelijk is voor dit huis werd juist op het moment dat ik er was van zijn functie ontheven. Het ging echt niet meer. Het huis zag er verwaarloosd uit. Het hek dat de tuin van het strand scheidt is totaal kapot. W.C.'s deden het niet meer; de t.v. was afgesloten omdat het abonnement niet betaald werd; de t.l. buizen waren kapot, het eten was slecht. De oorzaak van dit alles was dat de man het geld dat de gasten betaalden niet in het huis stak om de zaak goed te runnen, maar in zijn eigen portemonnaie. Hij is nu voor 5 maanden op rehabilitatie gestuurd.

Urbanus Kioko

Ik heb kennis kunnen maken met Urbanus Kioko, de Keniaanse spiritijn die voor de Nederlandse provincie benoemd is. Ik heb hem twee maal gesproken. Urbanus, afkomstig uit Ukambani, is een uit de kluiten gewassen jonge man. Hij is in september diaken gewijd en hoopt in mei 2017 tot priester gewijd te worden. Hij doet in januari zijn baccalaureaat examen theologie aan het Tangaza University College. Hij is twee jaar op pastorale stage geweest in Ghana en leerde daar vrij snel Twi. In Kenia was men erg verbaasd dat hij voor zijn eerste benoeming Nederland gekozen had en niet Ghana, waar men op gerekend had. Maar hij wilde naar zijn eigen zeggen een nieuwe uitdaging. Blijkbaar leert hij vrij snel een vreemde taal. Dat zal hem heel goed van pas komen als hij Nederlands moet leren. Ik heette hem van harte welkom in Nederland en speciaal in villa Poullart des Places waar hij zeker voor een jaar en een paar maanden zal verblijven om Nederlands te leren. Hij had er erg veel zin in, vertelde hij me.

Tangaza University College

Tangaza University College moest ik natuurlijk absoluut aandoen tijdens mijn verblijf in Kenia. Ik ben er drie keer geweest. Mijn laatste 17 jaar in het land heb ik hier kerkgeschiedenis, patristiek en geschiedenis van de kerk in Afrika gedoceerd. Daarnaast heb ik er verschillende functies bekleed: hoofd van het missiologisch departement, deputy principal academic en tenslotte decaan van de school of theology. Ik werd er allerhartelijkst ontvangen door de administratieve staf, de docenten en de leiding van het College. Er was niet veel veranderd sinds mijn vertrek en ook de personele bezetting was nog bijna hetzelfde. Iedereen was verbaasd en blij me weer te zien. En ze stelden me allemaal dezelfde vraag: kom je weer terug? We hebben je nodig. Een van de redenen waarom ik het

College bezocht was mijn benoeming tot emeritus hoogleraar. De deputy principal academic overhandigde me het certificaat van benoeming op haar kantoor zonder enige franje of poeha. Ik beschouw het als de kroon op mijn academisch werk in het College.

Ik had er eigenlijk stilletjes op gehoopt dat het College intussen een eigen universiteit was geworden. Het was jammer genoeg nog niet zo ver, maar ieder die zich met het College identificeerde zat er met smart op te wachten. Wat is het geval? De deputy principal en de principal vertelden me dat het College er klaar voor is. Aan alle formaliteiten en eisen is voldaan behalve één: het is de conditie dat de hoofdcampus van het College een oppervlakte van 25 acres moet hebben. Tangaza heeft in Langata maar 8 acres. Veel universiteiten in Nairobi worstelen met hetzelfde probleem. Een paar jaar geleden was het nog zo dat je meer dan 45 acres moest hebben, waar dat deed er weinig toe. Tangaza heeft toen 100 acres gekocht dicht bij Athi River op de weg naar Tanzania. Intussen heeft de regering via een nieuwe onderwijswet de spelregels veranderd. Toch heeft men goede hoop dat het goed zal komen en dat de regering Tangaza het charter van universiteit zal verlenen.

Vanwege de economische crisis liep het aantal studenten terug toen ik vertrok. Nu neemt de studentenpopulatie weer gestaag toe. De School of Theology heeft 500 studenten, terwijl het College in totaal 1300 studenten heeft.

Met prof F. Wijsen van de Radboud universiteit in Nijmegen heb ik met de principal, de deputy principal academic en de decaan van de school of theology een vergadering gehad over het opnieuw leven in blazen van een memorandum of understanding tussen Tangaza en Radboud. De vooruitzichten hiervoor zijn goed.

De principal en de deputy principal academic nodigden mij uit voor een heerlijke lunch in een goed restaurant in Langata waarbij de jongste ontwikkelingen in het universitair onderwijs en in het bijzonder in Tangaza aan de orde kwamen. Ook mijn opvolger als decaan van de school of theology, een Keniaanse spiritijn, liet zich niet onbetuigd in dit opzicht. Hij inviteerde me voor een souper in een Italiaans restaurant in de Hub in Karen te zamen met het academic steering committee van de school of theology. Wat anders kun je verwachten van zo'n groep uitgelezen theologen dan dat er stevig gediscussieerd werd over zware theologische onderwerpen die in de Keniaanse context van belang waren.

Confraters, collega's, vrienden en bekenden

Ik heb in deze drie weken zeer veel mensen ontmoet die me dierbaar zijn, of het nu confraters, collega's, vrienden of bekenden zijn. Ze waren allen zeer benieuwd hoe het nu met mij in Nederland ging. En of het niet moeilijk was om weer in het koude kikkerlandje te wennen. Ik heb ze eerlijk geantwoord dat ik daar eigenlijk niet zoveel moeite mee heb, daar ik me in de regel snel aan een nieuwe situatie kan aanpassen. Velen onder hen nodigden me uit voor koffie of een lunch in een restaurant terwijl we converseerden over de spiritijnse of kerkelijke situatie in Nederland en Kenia of over hun persoonlijke en huiselijke situatie.

De verantwoordelijke zuster voor de Paulines Publications Africa, die drie van mijn boeken in Kenia gepubliceerd hebben, zag haar kans schoon en vroeg me om deel te nemen aan een brainstorming over een te publiceren praktische handleiding met betrekking tot *The Gift of the Priestly Vocation. New Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis*, Nairobi 2017. Het moet een leidraad worden om deze nieuwe ratio fundamentalis voor seminaries op een praktische en pastorale manier te implementeren. Een eerste schema met verschillende topics passeerde de revue.

Enkele slotopmerkingen

In dit artikel heb ik enkele indrukken en hoogtepunten van mijn verblijf in Kenia belicht. Ik zou er nog veel meer kunnen vermelden zoals bijv. over de liturgie, over de ontmoeting met confraters uit Vietnam en Tanzania, over het voorgaan in de liturgie in een klooster van Klarmelietessen, over de veiligheidsmaatregelen bij het vliegveld en in de malls etc. Ik laat het hier echter bij. Samenvattend wil ik zeggen dat ik ontzettend genoten heb van mijn verblijf in een land dat me nog steeds zeer ter harte gaat. Een weldadige gemoedsstemming overmeesterde mij bij al de levendige herinneringen die boven kwamen bij deze hernieuwde kennismaking.

Albert de Jong cssp

Europese bijeenkomst van Provinciaals in Spanje

Dit jaar was het aan de Spaanse Provincie om de Provinciaals van de Unie van de Europese Circonscripties (UCE) te ontvangen. De bijeenkomst had vanaf 16 tot en met 20 januari plaats in Madrid. De temperatuur bij aankomst was aangenaam, maar helaas daalde de volgende dag ook hier het kwik onder nul. Paul Nde, overste van de Groep Italië, was voor het eerst aanwezig. Philippe Engel, directeur van CESS/KIBANDA, Marc Tyrant, algemeen raadslid, James Flinn, secretaris (UCE) en twee vertalers waren zoals gewoonlijk ook aanwezig. De Spaanse dagindeling is toch even wennen (middagmaal om 14 uur, avondeten om 21 uur).

Nieuws uit de provincies:

Het informatierondje van de provincies ging bijna uitsluitend over problemen en zorgen: verkoop van huizen, duur onderhoud van de grote gebouwen, toenemende kosten van verzekeringen en zorg, weinig eigen mensen voor verantwoordelijke posten. De provincie Polen zit nog steeds moeilijk vanwege hun interne problemen. Vijf medebroeders zijn overgegaan naar het bisdom en zeven studenten zijn vertrokken. In juli heeft hun kapittel

plaats en hopelijk zal dat weer wat rust brengen in de provincie. Portugal viert dit jaar met vele festiviteiten haar 150-jarig bestaan.

Opleiding:

Voor het noviciaat is er dit jaar geen enkele kandidaat. In september zal het noviciaat beginnen met vier of vijf novicen. Het Europese noviciaat is in Chevilly, dat ervaren wordt als een geschikte plek. Helaas zijn in Frankrijk de kosten van o.a. de verzekeringen erg gestegen. Het zou kunnen betekenen dat er in de toekomst voor het noviciaat naar een ander land uitgezien zal moeten worden. De Spiritijnse maand als voorbereiding op de eeuwige geloften zal in augustus plaats hebben in Saverne, waarschijnlijk met een achttal deelnemers. Deze maand is verdeeld in drie blokken: individuele presentaties van de deelnemers en getuigenissen van missionarissen, reflectie op de spiritijnse identiteit, de Leefregel en de spiritualiteit van de stichters met aansluitend de retraite.

Medebroeders werkzaam voor de missie in Europa:

Het aantal medebroeders uit vooral Afrikaanse landen, werkzaam in de Europese Provincies, is fors toegenomen. Het zijn jonge medebroeders met een eerste benoeming alsook medebroeders met reeds een missionaire en pastorale ervaring. Mede dank zij hun aanwezigheid zijn er in de meeste Europese provincies nieuwe missionaire projecten opgezet en is het accent meer op missie in Europa komen liggen. De ervaringen zijn over het algemeen zeer positief. De meesten van hen weten zich goed aan te passen en doen goed werk. Maar er zijn ook geluiden dat sommige jonge medebroeders moeite hebben met het zich integreren. Zij blijven vasthouden aan het kerkbeeld en aan de maatschappij van het land waar ze vandaan komen en staan weinig of niet open voor de kerk- en maatschappijvisie van de plaats waar ze zijn komen te werken. De taal en de verstaanbaarheid zijn de grootste problemen waar zij mee te maken hebben.

Spiritijnse Commissies in de UCE:

De Unie van de Europese Provincies kent meerdere commissies en groepen, die elkaar jaarlijks ontmoeten: JPIC (vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping), economen en procuratoren, communicatie, opleiding, appel à la mission, archief, bijeenkomst van jonge medebroeders met een eerste benoeming en bijeenkomst van medestanders. De verslagen van deze bijeenkomsten werden door de verantwoordelijke provinciaal van commentaar voorzien. Opgemerkt werd dat het enkele commissies schort aan een goede voorbereiding, aan efficiëntie en aan inhoud. Niet voor iedere commissie is het nodig om ieder jaar bijeen te komen. Het zal van jaar tot jaar bekeken worden. De Europese bijeenkomsten blijken overigens wel een goede gelegenheid te zijn voor onderlinge contact en om op de hoogte te blijven van wat er in de andere provincies gedaan wordt. Ze versterken het congregatiegevoel.

Het Europees treffen van jonge medebroeders met een missionaire benoeming zal dit jaar van 11 tot 19 mei plaats vinden in het Bezinningscentrum 'Emmaus' te Helvoirt.

Financiële kwesties:

Philippe Engel, presenteerde het financieel verslag van CESS/ Kibanda, van de UCE en van de gemeenschap in rue de Mérode. CESS centraliseert en beheert vanuit Brussel de financiële hulp van de Europese provincies aan de circoscripties die een aanvraag doen. KIBANDA fungeert als bemiddelaar met eventuele geldschieters voor ontwikkelingsprojecten. Het

budget van de functionering van de Unie van Europese Circonscripties (UCE) was vorig jaar flink aangepast en zal komend jaar zo blijven. Dit budget verzekert het functioneren van de gemeente van rue de Mérode, van het noviciaat, de Spiritijnse maand, van Kibanda, van de AEFJN en de administratie van de UCE. Philippe gaf wel aan dat al dit werk voor een persoon zwaar en veel is. Hij wordt vaak door Afrikaanse Provincies gesolliciteerd om vormingsdagen te komen geven die de jonge provincies wegwijs maken in het aanvragen, beschrijven en uitvoeren van ontwikkelingsprojecten. Gezien zijn ervaringen geeft Philippe aan dat er aan deze vorming veel behoefte is. Maar het kost hem te veel tijd.

In verband hiermee werd een brief van het Algemeen Bestuur besproken waarin ons de vraag gesteld werd of het Algemeen Bestuur in moest gaan op een voorstel van de Algemene Uitgebreide raad van juni 2016: de noodzaak onderzoeken van de oprichting van een centraal bureau voor ontwikkelingsprojecten, voor ondersteuning aan missionaire activiteiten en vorming. Het gaat om een bureau, in de geest van CESS/KIBANDA, voor de gehele congregatie. De provinciaals willen dit onderzoek graag ondersteunen.

Provincie Europa:

De huidige generatie provinciaals heeft weinig weet van de totstandkoming van de Circonscriptie Europa (CE), nu Provincie Europa (PE), bijvoorbeeld dat het een initiatief was van de Europese Provinciaals (Montana 2006). Toen zagen zij hun ledenbestand sterk afnemen en stelden zij zich vragen over de toekomstige bestuurbaarheid van hun provincies. Het zou de bestaande samenwerking en solidariteit (Noviciaat,

Spiritijnse maand, AEFJN, CESS/KIBANDA) versterken. De CE kreeg bovendien de opdracht mee om de Spiritijnse missie in Europa nieuw leven in te blazen. Een provinciaal zou namens alle Europese Provinciaals deel uitmaken van de Raad van de CE. (Frans Wijnen, daarna Martin van Moorsel). De provincies België en Duitsland traden toe tot de CE. Anderen zouden toetreden als ze daaraan toe zouden zijn.

De situatie in de verschillende provincies is sindsdien danig veranderd. Jonge medebroeders uit andere provincies zijn de geleerden in Europese Provincies komen versterken en zijn nieuwe missionaire projecten begonnen. Hierdoor is de behoefte om tot de PE toe te treden afgenomen.

Toen het Algemeen Bestuur in 2015 de CE tot Provincie verhief beschouwden de Europese Provincies de PE als ieder andere provincie. Dit had gevolgen voor de steun van de UCE aan de PE en voor haar oorspronkelijke taak 'de Spiritijnse missie in Europa'.

In de bijeenkomst van 2018 zal het handvest (charte) van de UCE opnieuw ter tafel moeten komen om het aan deze tijd aan te passen. Want door de veranderingen zijn een aantal zaken van het handvest niet meer up-to-date.

Bezoek aan Madrid:

Donderdagmiddag en -avond maakten we onder leiding van Jean Pierre Gaillard een stadswandeling door Madrid. Hij wist ons op een boeiende manier te vertellen over de geschiedenis van de Spanjaarden en hun koningshuizen. We sloten het uitstapje af met een heerlijk etentje in een restaurant.

De bijeenkomst was een goed moment van uitwisseling met elkaar, een tijd ook van aangenaam samenzijn en van vele informele contacten. Met veel dank aan Victor Cabezas en onze Spaanse medebroeders.

Martin van Moorsel

Zout kan zichzelf niet proeven (Afrikaans spreekwoord)

Uit Den Haag komend ben ik bij het Afrika Museum gekomen en deed ik vele jaren de boekhouding van de provincie van de Congregatie van de H. Geest en zo langzaam schoof pater van Croonenburg, conservator van het museum van het Afrika Museum, mij het museum binnen.

Ik heb de educatieve dienst opgericht en het buitenmuseum vormgegeven. Heb Maria van Gaal binnengehaald, een onderwijzeres die pedagogiek studeerde in Nijmegen en die ik kende als zuster van de Karmelietessen in Boxmeer. In mijn Centraal Missie Commissariaat-tijd in Den Haag schreef de echtgenote van de notaris uit Boxmeer een brief of wij werk hadden voor die zusters. Dat hadden wij, dus bracht ik regelmatig diverse vrachten papier voor de bedelacties. Na enkele maanden kwam er een verzoek of wij wellicht ook wat

intelligenter werk hadden. Er was een zuster die daarom gevraagd had. Ik werd gevraagd eens poolshoogte te gaan nemen. Achter de tralies trof ik een knappe zuster aan, die toegaf dat ze wel wat slimmer werk aan zou kunnen. Nu had het CMC een inkoopafdeling, die op alle aankopen 3% bemiddelingskosten doorberekende. Dus dat zou zij gaan doen. Toen ik weer terugkwam zei ik

tegen mijn baas, dat ik nu toch een mooi mens had ontmoet, die zou volgens mij, zeker niet lang in het klooster blijven. En dat klopte ook, na twee jaar trad zij uit en verhuisde naar Nijmegen en werd Maria van Gaal.

Ik heb een heerlijke tijd op het museum gehad. Maria werd na anderhalf jaar directeur, en ik, 18 jaar jonger, werd adjunct directeur, belast met het PR-beleid, het personeelsbeleid en de uitbreiding van het buitenmuseum. Van Croonenburg stimuleerde mij om culturele antropologie te gaan studeren, waar ik met Mulo geen vooropleiding voor had. Nu hadden wij in het bestuur van de Stichting een Professor die aan de afdeling Antropologie in Nijmegen werkzaam was, en die vond dat ik in het museum voldoende kwaliteit had laten zien om gewoon aan de studie te beginnen.

Dus werd het college volgen, weer snel terug naar het museum voor rondleidingen, tentamens doen en tot mijn eigen verbazing iedere keer slagen. Zo heb ik in ruim drie jaar

tijd mijn kandidaats gehaald. Ik had totaal geen behoefte om af te studeren, want ik was bepaald niet gericht op het worden van een wetenschapper. In die jaren ben ik verschillende malen naar Afrika gereisd, en heb vele landen bezocht. Nigeria, Niger, Benin, Ivoorkust, Sierra Leone, Burkina Faso, Kameroen, Mali en Zimbabwe.

Ik ben een paar maanden ziek geweest, genezen en uit dankbaarheid besloot ik om mijn studie af te maken. Daar had ik helemaal geen zin in, maar ik heb het toch gedaan en zo haalde ik mijn doctoraalexamen Culturele en Sociale Antropologie. Toen ik klaar was werd ik naast mijn adjunct directeurschap ook tot conservator benoemd omdat de toenmalige conservator naar Groningen ging. Naast managementtaken werd ik als conservator belast met het tentoonstellings- en aankoopbeleid en de verdere uitbreiding van het buitenmuseum.

In 1989 nam Maria van Gaal afscheid als directeur en werd mij gevraagd haar op te volgen, hetgeen ik met plezier deed, maar wel mét behoud van de functie van conservator én met ondersteuning van een wetenschappelijk medewerker. De combinatie van directeur met de functie van conservator heeft mij in de gelegenheid gesteld de verzameling verder uit te bouwen en bezoeken af te leggen aan de mooiste en meest bijzondere privéverzamelingen en galerieën. Zo was ik op bezoek bij de vader van Boudewijn de Groot. De vader van zijn echtgenote was ten tijde van Albert Schweitzer ook arts in Afrika. De hoofdman kon bij de vrouw die hem het meest lief was, geen kinderen krijgen en hij riep de hulp in van die arts. Binnen enkele maanden was de vrouw in verwachting en kreeg hij als dank een uiterst waardevol masker. Ik heb dat kunnen kopen en het is een van de topstukken van het museum.

Ik kijk met veel tevredenheid terug op mijn tijd bij het Afrika Museum. Ruim 47 jaar werken, zowel in Den Haag als in Berg en Dal én volop genietend van alle uitdagingen, lijkt misschien een hele tijd, maar voor mijn gevoel hebben de herinneringen slechts de grootte van mijn hart. Vooral de grote gevarieerdheid aan ervaringen en emoties zijn overgebleven. Zeker, er waren ook teleurstellingen, maar ik heb ontdekt dat die heel vaak verwijzen naar het eigenbelang dat in mijn verlangen schuil ging.

Er is mij dikwijls gevraagd of ik vergeten was weg te gaan. Het antwoord is “nee “. In al die jaren dat ik aan het Afrika Museum verbonden was, heb ik steeds opnieuw de kans gekregen uit mijzelf te komen, dingen aan te pakken vanuit een nieuwe levensfase, nieuwe inzichten te ontwikkelen. Ik heb me altijd een beetje als een missionaris gevoeld, heb geprobeerd samen met Maria van Gaal en onze medewerkers, continuïteit aan te brengen in een toch, zeker in het verleden, af en toe zieltogend museum.

Mijn werkleven was, ondanks de zorgen die bij een groter wordend museum horen, een levensgang waarin ik veel bevestiging heb mogen ontvangen. Maar ik heb zeker ook de rijping van het verlangen leren kennen, want sommige ontwikkelingen, zoals de laatste uitbreiding van het museum, duurden wel opvallend lang !

Bij het voorbereiden van deze tekst heb ik mij eens te meer gerealiseerd hoe onlosmakelijk mijn persoonlijke geschiedenis verweven is met de geschiedenis van het Afrika

Museum en zijn collectie. Werken voor het AM heeft mij ongelooflijk veel plezier gegeven; wat ik in mijzelf in de binnenwereld aantrof kon ik daar, in de buitenwereld verwezenlijken. Dat zou niet gelukt zijn zonder mijn medewerkers en evenmin zonder de andere talloze mensen die in de loop van de jaren met mij zijn meegewandeld. Soms een eindje en voor even, soms over lange trajecten en gedurende jaren. Zij gaven mij de ruimte en accepteerden mijn visie dat het streven naar perfectie meer vreugde kan geven dan het bereiken ervan. Zij bemoedigden me en gaven mij de gelegenheid me, zelfs in de meest hectische tijden, steeds weer bewust te worden van mijn diepste drijfveer : het betrachten van een ogenschijnlijk doelloze ontvankelijkheid.

Ik heb in de loop van mijn leven ervaren dat de omgeving en de wereld meewerken, als je gelooft in jouw eigen ideeën. Alles wat je kunt doen, of waar je over droomt, begin er aan, want dan pas verschuift ook de voorzienigheid. Op het moment waarop ik mij committeer, aan een gedachte, aan een keuze, me bewust word van een behoefte, vinden allerlei gebeurtenissen plaats, die anders nooit hadden plaatsgevonden. Allemaal brengen ze gunstige coïncidenties, ontmoeting en soms zelfs materiële ondersteuning met zich mee, die ik nooit had kunnen verwachten. Ik heb mij gedurende mijn leven altijd door de genade geadeld gevoeld. De H. Geest is mijn grote inspiratiebron, nog altijd, die er altijd is als ik hem aanroep. Keuzes maken, dan pas weet de voorzienigheid in welke richting hij mee moet werken.

Ik denk en werk vanuit de overtuiging én de ervaring dat er krachten zijn die je door een open en oplettende houding kunt aansporen om je te helpen. Dat is ook een heel Afrikaanse manier van denken. Noem het vertrouwen of meewerken met de genade.

Bij mijn vertrek heb ik de nieuwe directie en medewerkers veel werkplezier en inspiratie toegewenst voor het museum, maar ook om voor zichzelf in de toekomst blijheid te verschaffen en te ervaren dat effectiviteit en efficiency niets tot stand kunnen brengen als er ook niet een grote mate van affectiviteit naar elkaar en naar het werk uitgaat.

Ik heb een fantastisch afscheid gekregen. Inmiddels ben ik zeven jaar weg en terugkijkend realiseer ik me dat ik de keuzes die ik gemaakt heb, en de beslissingen die ik genomen heb, altijd in het licht van de aanwezigheid van een verborgen samenhang heb gezien.

25 november 2016, Ineke Eisenburger

Gennep, tussen Maas en Niers

Het stadje Gennep waar wij wonen ligt aan twee kanten tegen een rivier aan. Dat hebben wij sinds we hier wonen aan den lijve ervaren. Toen we pas vanuit het kasteel in Gemert naar Gennep waren verhuisd, was er na een winter sprake van extreem hoog water en hebben we de Maas en de Niers gezien, die tot ver in de uiterwaarden waren uitgegroeid tot twee brede stromen water. Omdat de dijken voordien al waren verhoogd was er toen geen enkel probleem. Maar sinds een binnenschip onlangs de stuw bij Grave heeft geramd, hebben we de laatste dagen de waterstand van de Maas en daardoor ook van de Niers heel sterk zien zakken. Een vreemd gezicht. De waterstand van de Maas was op een gegeven moment zo laag dat je er bij het Veerhuis van Oeffelt bijna doorheen kon waden ! Er was een verschil van ruim 4 meter met de normale waterhoogte. Er voer geen enkel schip meer behalve wat kleine bootjes en de woonboten hingen er scheef bij met de voorkant op de bodem en de

achterkant wat gestut met vaten of stukken hout of met al wat men er in de buurt zo gauw kon vinden.

Daar moest een oplossing voor komen, want de woonarken dreigden er veel schade van op te lopen. En in oplossingen zoeken voor een

waterprobleem, daar zijn wij Hollanders goed in. En ja hoor, er werden allerlei oplossingen voorgesteld tot de meest voor de hand liggende werd toegepast: tijdelijk een mobiele dijk aanleggen zodat het waterpeil weer omhoog kon worden gepompt. Dat werd zowel in Grave als in Gennep in de Paesplas dan ook toegepast.

Toen hier het noviciaat nog was hebben we ook van die Paesplas kunnen genieten, want indertijd was daar het zwembad gevestigd. Alleen, we mochten toen niet buiten de afscheiding tussen het zwembad en de Maas komen. Er lag enkel een touw in het water om als afscheiding te dienen. Uiteraard zwommen de geoefende zwemmers er toen zonder probleem onderdoor een stukje de Maas in.

Ik wandel vaak langs de plek waar de woonarken en de jachtjes liggen op de Paesplas. Tot mijn verwondering was het gebied verboden toegang, toen er die mobiele dijk werd aangelegd. Ik kreeg zowaar bijna een bekeuring toen ik aan de parkeerwachter vanuit de auto vroeg of we een foto mochten maken van de scheef hangende woonboten. Ik was door een bord met verboden toegang gereden en daardoor had ik al een bekeuring moeten hebben... Uiteindelijk mocht je er dan wel lopend naar toe, maar dat vonden we te ver.

Het stadje Gennep was in het nieuws door de lage waterstand in de Maas en wilde ramptoerisme voorkomen, werd ons verteld. Zelfs de wandelpaden werden afgesloten tijdens de reddingsactie van het aanleggen van de mobiele dijk.

Intussen is de Maas aan het stijgen en varen er binnenkort weer schepen en kan ik mijn favoriete wandeling langs de woonboten en de Maas weer hervatten.

Kees Bruin

Overledenen

6 januari	In Vogelenzang overleed in de leeftijd van 97 jaar de heer Henk Wilson, broer van zuster Agatha Wilson en †pater Martin Wilson en oom van † pater Martin Wilson jr.
22 januari	In Vlaardingen overleed in de leeftijd van 87 jaar de heer Ton van der Pauw, broer van pater Koos van der Pauw.
30 januari	In Manaus (Brazilië) overleed in de leeftijd van 74 jaar de heer Rob Vaars , ex-collega, broer van broeder Pieter Vaars.

Rapport van de bijeenkomst “Appel à la Mission”

De jaarlijkse Europese bijeenkomst van de commissie "Appel à la Mission" heeft van 21 november tot en met 24 november 2016 plaatsgevonden in België. De bijeenkomst is bestemd voor medebroeders van de Europese Provincies die verantwoordelijk zijn voor het roepingpastoraat en het werken met jongeren. Ik heb onze Nederlandse provincie op deze bijeenkomst vertegenwoordigd. Negen landen waren vertegenwoordigd: België, Duitsland Engeland, Frankrijk, Ierland, Nederland, Polen, Portugal en Spanje.

De bijeenkomst werd gehouden in Brussel in een oud klooster dat *Chant d'oiseau* heet. Het thema van de bijeenkomst was: Spiritijnse identiteit. Als coördinator van deze commissie heb ik samen met James Flynn, de secretaris van de commissie, dit thema gekozen naar aanleiding van mijn ervaringen op de Wereldjongerendagen in Polen. Tijdens de Wereldjongerendagen in Polen waren er veel congregaties met een eigen programma voor de jongeren, maar je zag er geen concrete spiritijnse presentie, er waren geen spiritijnse activiteiten georganiseerd. zoals dat het geval was bij andere congregaties, vooral bij congregaties die in het kloosterhabijt gekleed gingen. Wij willen in de toekomst de Spiritijnse identiteit zichtbaar maken bij zulk een grote bijeenkomst van jongeren. De jongeren die zich bij ons willen aansluiten willen we iets concreets laten zien.

De kern van de vergadering was de presentatie van de verschillend provincies. De presentaties gaven een beeld van de successen, de motivaties, de uitdagingen, de worstelingen en creatieve plannen voor de toekomst, bedoeld om van elkaar te leren. Wij werden aangeraden om meer de sociale media te gaan gebruiken om de congregatie te promoten of om er informatie over te geven, want jongeren gebruiken veelal de sociale media.

Na de vergadering hebben wij een bezoek gebracht aan Molenbeek. Molenbeek staat bekend als een typische migrantenwijk. Een groot deel van de inwoners is van Marokkaanse afkomst, maar de gemeente telt ook veel andere nationaliteiten. De werkloosheid in Molenbeek, waar veel jongeren wonen, is hoog en de gemiddelde inkomens laag. Molenbeek wordt na de aanslagen in Parijs gezien als een broedplaats van terroristen. Onze medebroeder Aurélien Saniko (Pastoor van de spiritijnse parochie in Molenbeek) werkt veel samen met de Moslims.

Dank zij hem konden wij deelnemen aan een lezing over de Koran in een moskee in Molenbeek. Aurélien hield er een toespraak over het leven van een priester en over de manier waarop hij zich voorbereidt op de viering en op de preek van zondag. Na de bijeenkomst in de moskee hadden wij een heerlijke Afrikaanse maaltijd in de gemeenschap van Aurélien.

Er zijn een paar vragen waarover wij als Nederlandse Provincie samen moeten nadenken, namelijk over de toekomst van onze congregatie en onze missie in Nederland. Wat moeten we doen om jongeren te interesseren in onze congregatie hier in Nederland? Wanneer iemand in zou willen treden, is daar bij ons dan ruimte voor? Deze vragen geven stof tot nadenken aan ieder van ons, want de toekomst van de Nederlandse Provincie staat in direct verband met deze vragen.

John Onoja Missionair Team Eindhoven.

Dagboek Januari 2017

1 jan. Nieuwjaar. Een groot deel van de morgenuren wordt nog gevuld met het onderling uitwisselen van de bekende goede wensen. Wij beginnen op de eerste dag van het jaar meteen met een nieuw oversteteam, à savoir: Gerry Aben, Pieter Pubben en Jules Habets. Met een geheven glas wensen wij speciaal hen in dit nieuwe jaar veel wijsheid en sterkte toe.

Traditiegetrouw wordt in Gennep ook dit jaar de “nieuwjaarsduik” in de Niers georganiseerd. Als gevolg van de beschadigde stuw in de Maas bij Grave is het waterpeil van de Niers ook erg laag zodat er niet gedoken kan worden. In Gennep beperken we ons dit jaar dus tot de “nieuwjaarssprong”, die overigens even koud schijnt te zijn als de “duik”. Voor de volledigheid moet ik nog vermelden dat er op de deelnemerslijst helaas geen namen van spiritijnen voorkomen.

2 jan. Het provinciaal bestuur geeft het goede voorbeeld en begint het nieuwe jaar met een serieuze vergadering gevolgd door een stevige nieuwjaarsborrel voor al onze lekenmedewerkers. De huisraad tracht dit goede voorbeeld te volgen en houdt zijn bijeenkomst om 14 uur, waarna om 15 uur het gewone voetvolk zich nog in de kapel verzamelt voor een communiteitsgesprek (zonder afsluitende borrel natuurlijk!).

3 jan. Nieuwjaarsreceptie in het gemeentehuis van Gemert. Martin van Moorsel en Piet Delisse zijn hierbij aanwezig. De nieuwe burgemeester van Gemert-Bakel spreekt in zijn toespraak de hoop uit dat dit jaar het overleg tussen Congregatie, Provincie en Gemeente over de bestemming van het kasteel tot een positief resultaat zal leiden.

5 jan. De medestanders en een aantal spiritijnen treffen elkaar bij het Missionair Team om met een kort bezinningsmoment en een gezellig informeel samenzijn het nieuwe jaar in te luiden.

8 jan. Tegen de avond arriveert Bert van Tol met Simon van Niel en zijn huisgenote Basilia, die in Amstelveen wonen, in Gennep voor het tekenen van een notariële acte.

9 jan. In de bestuursvergadering doen Theo Naus en John Onoja verslag van de Economen-bijeenkomst en van de bijeenkomst van de commissie “Appel à la Mission”. In de morgenuren krijgen we bezoek van de notaris van Gennep voor de officiële ondertekening van het “Levenstestament” door Simon van Niel, John Onoja, Jules Habets en Gerard Hogervorst.

Piet Loohuis wordt tegen de middag naar het ziekenhuis in Beugen gebracht. Hij is mogelijk getroffen door een tia, wij wachten de uitslag van het onderzoek in het ziekenhuis af.

10 jan. Na onderzoek in het ziekenhuis blijkt dat Piet Loohuis het slachtoffer is van een herseninfarct. Hij zal waarschijnlijk morgen weer naar Gennep terugkeren. Wij wensen hem veel sterkte toe tijdens zijn revalidatie.

In de namiddag bijeenkomst van de redactiecommissie van Spinet. Het resultaat van dit beraad heeft u momenteel onder ogen.

11 jan. Vanmiddag is in Libermannhof vrij onverwacht pater Bert Stevens, (Passionist), overleden. Hij is 97 jaar geworden. Hij is de laatste van de zes Passionisten die in Libermannhof gewoond hebben. Zijn afscheidsviering zal op dinsdagmorgen 17 januari plaats vinden in de kapel van Libermannhof. Moge hij rusten in vrede.

12 jan. Pater Jean Luc Mvondo neemt vandaag afscheid van Gennep en gaat wonen in Villa Poullart des Places in Berg en Dal. Van hieruit zal hij zijn studie Nederlands voort

zetten aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. De medebroeders in Gennep zien hem node vertrekken, maar wensen hem veel succes met zijn verdere taalstudie.

Al vroeg in de morgen vertrekken Koos Gordijn en Martin van Moorsel naar Wijchen om daar de zusters Agatha Wilson en Martina Janssen op te pikken om samen naar de uitvaart van een broer van zuster Agatha te gaan in Vogelenzang. De overledene was ook een broer van onze pater Martin Wilson sr. en de oom van pater Martin Wilson jr. Het is een zeer drukke begrafenis. Ondanks de vele files op de terugweg komen onze reizigers toch veilig en ongedeerd thuis.

Intussen is Piet Loohuis uit het ziekenhuis ontslagen en weer teruggekeerd in Libermannhof. Wij wensen hem veel sterkte en geduld toe tijdens zijn revalidatieproces.

14 jan. Vanwege het koude winterweer, met sneeuw en ijzel alom, wordt ons, oudere mensen, aangeraden zo veel mogelijk binnen te blijven en ons zeker niet te wagen op de openbare weg.

15 jan. Jaarlijkse Ontmoetingsdag van Medestanders en Spiritijnen op Spiritijnenhof. Wij herdenken vandaag dat het 25 jaar geleden is dat het medestandersproject is gestart. Tijdens de eucharistieviering vertelt Annelies Rooyakkers over haar recent verblijf in Brazilië, waar ze onze medebroeders Jo van de Laar en Toon Gruijters bezocht heeft. Martin van Moorsel op zijn beurt schetst ons in grote lijnen het ontstaan en de geschiedenis van het medestandersproject en zijn betekenis voor de provincie. Na een korte wandeling/siësta luisteren we naar Lieke Toonen, die ons onder begeleiding van een kunstzinnige dwarsfluitspeelster op lyrische wijze het verhaal van “de spiritijnen in het kasteel van Gemert” voordraagt. Wij sluiten deze mooie feestdag af met een koud- en warm buffet.

In de namiddag komt, omringd door talrijke familieleden, Toon Gruijters in Gennep aan, kersvers uit de Groene Hel, en hij valt meteen met zijn neus in het koud- en warm buffet. Toon heeft definitief afscheid genomen van Tefé en zijn geliefde Kabokkels en komt nu bij ons in Gennep wonen. Wat een overgang ! Weest welkom, Toon, en we zullen er alles aan doen om je hier binnen een maand echt thuis te laten voelen. Het was vandaag een echt feestelijke en gezellige dag !

16 jan. De leden van het provinciaal bestuur zijn eenstemmig van mening dat er vandaag eigenlijk geen stukken op tafel liggen die een urgente afhandeling vragen en besluiten daarom om de wekelijkse vergadering maar een keertje over te slaan. Martin van Moorsel profiteert van deze meevaller om schielijk vanaf Schiphol naar Madrid te vliegen, waar deze week het jaarlijks treffen van de Europese provinciaals plaats heeft. (Zie het verslag elders in dit nummer).

Onze Angolese medebroeder Candido heeft al gedurende enige tijd serieus last van kiespijn. De tandarts stuurt hem door naar het ziekenhuis, waar hij pas over ruim een week terecht kan. Met een door pijn vertrokken gezicht trekt Candido de stoute schoenen aan en klopt aan bij een andere tandarts, die zonder veel omhaal van woorden de rebellerende kies verwijdert. En Candido loopt nu weer vrolijk fluitend rond door het huis.

Koos Gordijn gaat op bezoek bij onze medebroeders in Heerenveen, waar de stemming, net als bij de plaatselijke voetbalclub, nog opperbest is.

18 jan. Albert de Jong is weer terug van een kort verblijf in Kenia, waar hij vele jaren gewerkt heeft op het Tangaza University College. Tijdens zijn bezoek aan dit instituut werd

hem plechtig het officiële document van zijn benoeming tot Emeritus Hoogleraar overhandigd. Een gebeuren waar menigeen stil van wordt !

19 jan. Acht medebroeders bezoeken vanmiddag met het Norbertusbusje het Afrika Museum in Berg en Dal. Zij slagen erin om een zeer goedwillende rondleidster op een vriendelijke manier duidelijk te maken dat zij niet komen voor het geheel, maar uitsluitend voor de nieuwe tentoonstelling "Carnaval Wereldwijd". Bij terugkeer van de acht in Gennep horen wij slechts zeer lovende reacties.

20 jan. Rond 22.15 uur komt Martin van Moorsel, die aan de provinciaalsvergadering in Madrid heeft deelgenomen, weliswaar een weinig vermoeid maar heel tevreden de soos in Gennep binnengestapt. Zijn verblijf in Spanje was blijkbaar geen vakantie-uitje, maar hij schijnt de Spaanse ontberingen goed doorstaan te hebben.

21 jan. Vanmiddag is John Onoja met een tiental studenten van het buitenlands pastoraat uit Eindhoven op bezoek in Gennep voor een bezinningsmiddag. De studenten komen o.a. uit Frankrijk, Spanje, Nederland en uit nog andere landen. Na wat gegeten te hebben gaan ze naar de kapel voor bezinning, gebed en de viering van de Eucharistie.

Alvorens weer terug te keren naar Eindhoven hebben zij nog de vitrines en de tentoonstelling in Spiritijnenhof bekeken. Ze waren heel tevreden over de middag. Een origineel en heel goed initiatief van John.

22 jan. Afgelopen dinsdagavond is de film "Testament van een Missie" in Milsbeek getoond aan een 25-tal personen. Vandaag gebeurt dat opnieuw, maar nu in Dongen, voor ruim 100 belangstellenden. Van de kant van de spiritijnen zijn Toon Jansen, Toon Gruijters, Piet Delisse, Harrie Tullemans, Bert van Tol en François Numbi aanwezig alsook twee "Vrienden van de spiritijnen" uit Rotterdam en de beide filmmakers Paul van Laere en Nelleke Dinnissen. De mensen zijn geraakt door de inhoud van de film en ook het nagesprek is erg goed. Jammer dat Piet niet kon voldoen aan de grote vraag naar DVD's.

23 jan. Tijdens de bestuursvergadering geeft Martin van Moorsel een kort verslag van de Provinciaalsbijeenkomst in Madrid, met speciale aandacht voor de punten die voor onze provincie van belang zijn.

In de namiddag komt de huisraad bijeen, waarin Gerard Hogervorst het stokje heeft overgenomen van Piet Meeuws. Wij wensen Gerard veel succes in deze nieuwe functie.

Pater Koos van der Pauw ontvangt vandaag het bericht dat zijn broer Tom gisteren is overleden. Wij wensen Koos veel sterkte toe.

24 jan. In Den Bosch heeft de vergadering plaats van de KNR-werkgroep "Internationalisering Religieuze Instituten", waarvan Martin van Moorsel deel uitmaakt. Op de agenda staat de voorbereiding van de platformdag op 18 mei. Het thema zal zijn "De do's en don'ts" van internationalisering.

In Gennep staan ons enkele veranderingen te wachten betreffende onze eetcultuur. Vanaf 1 maart zal in de serre en in een gedeelte van het restaurant van Libermannhof de dagopvang georganiseerd worden. Vanaf die datum zullen voor de bewoners van Spiritijnenhof al hun maaltijden geserveerd gaan worden in hun eetzaal in Spiritijnenhof en dit vraagt om enige aanpassingen. Nu zijn er dan ook enige deskundigen aan het brainstormen over de vraag hoe de toekomstige inrichting van de eetzaal er uit moet gaan zien. Vol verwachting klopt ons hart !

Het is de gewoonte dat wij ons op het feest van onze stichter François Libermann op 2 februari voorbereiden met een noveen, waarvan de tekst ons wordt

toegezonden door het Generaalat. Dit jaar zijn ze daar erg laat mee, zodat Frans Timmermans alle zeilen heeft moeten bijzetten om de Nederlandse tekst nog op tijd klaar te krijgen. Dank zij de gezamenlijke inspanning van onze secretarissen Kees Bruin en Nelly Hermans kunnen wij vanavond met de noveen beginnen. Het zijn ook dit jaar weer erg mooie en inspirerende teksten.

- 26 jan. Vooral gedurende deze laatste koude dagen hadden de bewoners van Spiritijnenhof een sterk vermoeden dat de verwarmingsinstallatie het een beetje af liet weten. De experts in deze materie kwamen al gauw tot dezelfde conclusie en hebben vandaag enkele blijkbaar vitale onderdelen vervangen. Wij hebben de indruk dat de binnentemperatuur weer in de lift zit en daar zijn we blij om.
- 27 jan. Koos van der Pauw, Pieter Pubben, Peter van der Drift en Gerard Hogervorst vertrekken vanmorgen met een rolstoeltaxi naar Schipluiden om daar aanwezig te zijn bij de uitvaartceremonie van Tom van der Pauw, de broer van Koos.
- 28 jan. Nog een laatste woord over de aanschaf van een "tovertafel" voor Libermannhof. Het benodigde bedrag is nog niet compleet. Daarom heeft Anita Brons voor vanavond een groots evenement georganiseerd om de nog mankerende euro's bijeen te krijgen: er zal nl. een uitzonderlijk appetijtelijke maaltijd worden bereid door Jocky en cie met uitsluitend exquisite Molukse gerechten, en tijdens deze maaltijd zal er onder muzikale begeleiding aan de gasten een gevarieerde modeshow worden voorgeschoteld door speciaal gestileerde exclusief uitheemse modellen. Het is niet verwonderlijk dat alle plaatsen reeds lang uitverkocht zijn, zodat de aanschaf van de tovertafel binnenkort dan ook een feit zal zijn. Een fijn positief bericht om de eerste maand van het jaar mee af te sluiten.

Verjaardagen in februari

7 Toon Jansen	17 Kees Bruin
Zuster Judith van der Velden	21 Zuster Antonetta van Winden
Colman Kimaryo	Harrie Clijsters
13 Zuster Petronella Floris	27 Frans Timmermans
	28 Jo van den Wildenberg

Adreswijziging

19. A. Gruijters
Spoorstraat 195 app. 2.7
6591 GT Gennep
Nederland
Tel 0485-33 65 75